

Yle aamuhartaus 23.12.2005

TAIVAAN TUPA MAAN PÄÄLLÄ

Tuvassa on hämärää. Se on vanha tupa, kuulemma ainakin 200 vuotta se on jo tarjonnut suojaa pohjoisen maan ihmisille. Se on savolainen savutupa, sen hirret ovat savun tummentamat. Sen sydän on valtava uuni. Äiti paistoi siinä aikanaan ainakin 15 leipää kerralla. Uunin pankolle mahtui vaikka nukkumaan. Joulukalle nukkui siellä, oikeasti. Hän tykkäsi nukkua siellä, lämpimässä sopessa.

Joulukalle oli talon entinen renkipoika, joka vielä vuosikymmenten jälkeen saattoi ilmestyä jouluaattona tupaan. Joskus hän oli vähän ryvettynyt, mutta hänet toivotettiin tervetulleeksi ja passitettiin ensin saunaan. Tai näin minä ainakin muistan lapsuuteni joulut. Jouluna tupaan kokoontuivat kaikki rakkaat: isommat sisarukset tulivat maailmalta, lähellä asuvat sedät, tädit ja serkut tulivat koolle. Tuvassa laulettiin ja leikittiin ja luettiin evankeliumia. Pienempänä pelättiin vähän pukkia ja itkeskeltiin kun joulupukki aina laittoi lahjapaketteihin liikaa teippiä! Vähän isompina esitettiin serkkuporukalla tiernatyttöjä ja kauhisteltiin kun koira oli salaa syönyt piparkakkutalon.

Ei elämä kaikkinsa ollut näin idyllistä, isoon perheeseen mahtui myös jännitteitä ja salaisia suruja. Mutta tuvan lämmössä oltiin silti yhdessä. Joulukalle ei enää ole. Suku ei enää kokoonnu jouluksi tupaan. Mutta tupa on rakas ja se kulkee maailmalla mukana. Se on kuva turvallisuudesta ja ihmisten välisestä lämmöstä.

Jouluna Jumala tekee tupansa maan päälle. Joulu on inkarnaation juhla, Jumalan ihmiseksitulon juhla. Kristus on taivaan tupa maan päällä.

Sinun sydämesikin on tupa. Oletko kotona omassa olemuksessasi vai tunnetko itsesi kodittomaksi maan päällä? Entä jos Kristus tulee tänä jouluna tupasi ovelle ja koputtaa ja huhuilee: ”Onko tuvassa kettään?” Kutsu vieras peremmälle. Tämä on sinun ainokainen elämäsi. Jumala ei haluaisi että se soljuu sormien välistä, tyhjänä ja yksinäisenä. Tuvan on tarkoitus olla lämmin levon paikka. Yhteyden paikka, jossa saa aina välillä kokea iloa siitä että on olemassa.

Pian joulukiireet hellittävät. Vetäydy tupaasi, sytytä kuusen kynttilät ja istu hiljaa kiikkutuolissa. Saat levätä. Saat rupertella itsesi ja Jumalan kanssa. Entä onko naapurissasi joku joka on aivan yksin? Kutsu hänet piipahtamaan tuvassasi, kokemaan ihmisolettojen yhteyttä. Tai soita hänelle joka on kaukana ja yksin.

Tupa on hämärä. Se tuo mieleen kohdun turvallisuuden, jossa mikään ei uhannut. Tupa on uudestisyntymisen paikka. Jumala tekee tupansa maan päälle, Kristus syntyy. Kristus on taivaan tupa maan päällä. Hänessä sinä voit syntyä uudestaan, elämään joka on täynnä merkitystä, vaikka ulkonaisesti mikään ei muuttuisikaan. Jouluna ihmetellään syntymän ihmettä.

Jumala, minun on kylmä. Ikkunoista vetää. Tule tupaani ja sytytä uuniin tuli.

Jumala, minulla on nälkä. Tässä on ruisjauhoja. Auta minua leipomaan niistä taikinakuori. Kiedotaan kinkku siihen ja laitetaan uuniin. Aamulla päästään herkuttelemaan. Leivotaan pieni leipäkakkara jo täksi illaksi ja syödään se yhdessä heti kuumana. Onko sinulla voita?

Jumala, olen yksinäinen. Kenen kanssa voisin istua yhdessä aamiaispöytään? Tule sinä minun tupaani ja juttuseurakseni. Sinulle saan kertoa kaikki pienet ja tylsätkin jutut joita tulee mieleen. Anna minulle myös pari muuta ystävää joiden kanssa käydä pöytään.

Jumala, minua pelottaa. Tämän tuvan pitäisi olla turvapaikkani, mutta täälläkin joudun pelkäämään väkivaltaa. Anna minulle viisautta, mitä minun pitäisi tehdä. Sinä et halua että kukaan joutuu elämään näin. Anna minun löytää ihmisiä, jotka voivat auttaa minua. Anna minulle voimia ottaa heihin yhteyttä.

Jumala, sain kuulla, että elämäni ei enää ole kovin kauan jäljellä. En haluaisi luopua tästä elämästä. Lohduta minua. Anna tämän maanpäällisen tupani olla täynnä rakkautta nämä viimeiset vaiheet. Ota minut taivaan lämpimään tupaan kun tulen ovellesi.

Jumala, kaipaen kovasti jotain, mutta en tiedä mitä. Kuulemma sinä olet tehnyt tupasi maan päälle. Missä se tupa on? Pian on joulukuukuu. Toivoisin että löytäisin siihen tupaan ja joulussani olisi siunaus.

VIRSI 21: 8-10